

Sygn. akt VIII **Pa 10/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.)
Sędziowie:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2018r. w Gliwicach

sprawy z powództwa K. Ł.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 11 października 2017 r. **sygn. akt** IV P 1192/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że:

1. zasądza od pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na rzecz powoda K. Ł. kwotę 50.125,52 zł (pięćdziesiąt tysięcy sto dwadzieścia pięć złotych i pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od dnia 1 sierpnia 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 2.073,08 zł (dwa tysiące siedemdziesiąt trzy złote i osiem groszy) od dnia 11 września 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.123,86 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia trzy złote i osiemdziesiąt sześć groszy) od dnia 11 października 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.385,12 zł (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt pięć złotych i dwanaście groszy) od dnia 11 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.374,84 zł (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt cztery złote i osiemdziesiąt cztery grosze) od dnia 11 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.340,15 zł (dwa tysiące trzysta czterdzieści złotych i piętnaście groszy) od dnia 11 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.436,57 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści sześć złotych i pięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 11 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.575,03 zł (jeden tysiąc pięćset siedemdziesiąt pięć złotych i trzy grosze) od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.338 zł (dwa tysiące trzysta trzydzieści osiem złotych) od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.414,92 zł (jeden tysiąc czterysta czternaście złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) od dnia 11 maja 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.455,34 zł (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt pięć złotych i trzydzieści cztery grosze) od dnia 11 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.377,38 zł (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt siedem złotych i trzydzieści osiem groszy) od dnia 11 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.375,24 zł (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt pięć złotych i dwadzieścia cztery grosze) od dnia 11 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 61,72 zł (sześćdziesiąt jeden złotych i siedemdziesiąt dwa grosze) od dnia 11 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.884,34 zł (jeden tysiąc osiemset osiemdziesiąt cztery złote i trzydzieści cztery grosze) od dnia 11 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.182,63 zł (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt dwa złote i sześćdziesiąt trzy grosze) od dnia 11 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.405,24 zł (jeden tysiąc czterysta pięć złotych i dwadzieścia cztery grosze) od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.432,54 zł (dwa tysiące czterysta trzydzieści dwa złote i pięćdziesiąt cztery grosze) od dnia 11 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.121,95 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia jeden złotych i dziewięćdziesiąt pięć groszy) od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.214,61 zł (jeden tysiąc dwieście czternaście złotych i sześćdziesiąt jeden groszy) od dnia 11 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.104,74 zł (dwa tysiące sto cztery złote i siedemdziesiąt cztery grosze) od dnia 11 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.101,34 zł (jeden tysiąc sto jeden złotych i trzydzieści cztery groszy) od dnia 11 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 142,78 zł (sto czterdzieści dwa złote i siedemdziesiąt osiem groszy) od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.206,41 zł (dwa tysiące dwieście sześć złotych i czterdzieści jeden groszy) od dnia 11 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 695,38 zł (sześćset dziewięćdziesiąt pięć złotych i trzydzieści osiem groszy) od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.303,21 zł (jeden tysiąc trzysta trzy złote i dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 września 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.437,09 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści siedem złotych i dziewięć groszy) od dnia 11 października 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.324,14 zł (jeden tysiąc trzysta dwadzieścia cztery złote i czternaście groszy) od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.253,06 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt trzy złote i sześć groszy) od dnia 11 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.419,61 zł (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt złotych i sześćdziesiąt jeden groszy) od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 767,69 zł (siedemset sześćdziesiąt siedem złotych i sześćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.430,90 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści złotych i dziewięćdziesiąt groszy) od dnia 11 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.451,70 zł (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt jeden złotych i siedemdziesiąt groszy) od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.914,91 zł (jeden tysiąc dziewięćset czternaście złotych i dziewięćdziesiąt jeden groszy) od dnia 11 maja 2015 r. do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.497 zł (jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

4. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Z. kwotę 4.521,31 zł (cztery tysiące pięćset dwadzieścia jeden złotych i trzydzieści jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych, od uiszczenia których powód był zwolniony;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.684 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSR del. Magdalena Kimel (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.) (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 10/18

UZASADNIENIE

K. Ł. wniósł pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K., której następcą prawnym w trakcie postępowania stała się Spółka (...) Spółka Akcyjna w B., domagając się zasądzenia na jego rzecz, po ostatecznym sprecyzowaniu roszczenia,

kwoty 60.284,99zł tytułem wynagrodzenia wraz dodatkiem za pracę w godzinach nadliczbowych w okresie od 1 sierpnia 2012r. do 30 kwietnia 2015r. z ustawowymi odsetkami. Ponadto powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje żądanie podał, że w okresie objętym żądaniem pozwu był zatrudniony u pozwanej na stanowisku sztygara zmianowego oddziału robót przygotowawczych pod ziemią. Jego normatywny dobowy czas pracy wynosił 7,5 godziny na dobę i 37,5 godziny w tygodniu. Wyjaśnił, że soboty u pozwanej są dniami wolnymi od pracy oraz że wyliczone przez niego godziny nadliczbowe obejmują godziny jakie przepracował w pięciodniowym tygodniu pracy oraz w soboty i w niedziele. Wskazał, że każdorazowo dokonywał rejestracji w czytnikach umieszczonych pod ziemią i na powierzchni (po wyjeździe) oraz że pracował na wszystkich zmianach A, B, C, D i H głównie jednak na zmianie A, która rozpoczynała się zjazdem o 06:30. Pracując na tej zmianie przychodził do pracy o godzinie 5:15 – 5:20 zapoznawał się z raportami ze zmian poprzednich, następnie odbierał raporty od sztygarów na dole ze zmiany nocnej, wydawał polecenia dla sztygarów ze zmiany porannej, dokonywał czynności związanych z zamówieniem sprzętu, czy materiałów. Następnie około godziny 05:45 udawał się na odprawę, która zwyczajowo trwała do 06:00 – 06:15. Po wyjeździe udawał się do biura gdzie spisywał i odbierał raporty, wykonywał telefony do przodka, wydawał pisemne polecenia dla zmian następnych na całą dobę. Około 14:30 odbywała się odprawa, gdzie aktualizowano zakres wydawanych poleceń. Jako sztygar zmianowy wypisywał również książkę raportową, szychtownicę i alfabetkę, był odpowiedzialny za instruktaże stanowiskowe załogi. Każdego dnia był w pracy na godzinę i 15 minut wcześniej przed planowanym zjazdem oraz godzinę i 15 minut po wyjeździe zgodnie z harmonogramem danej zmiany. W soboty i w niedziele wykonywał wszystkie te same czynności, co w dni robocze. Każdego dnia pracował, co najmniej 2,5 godziny w godzinach nadliczbowych i z uwagi na potrzeby pracodawcy wykonywał swoje obowiązki ponad obowiązującą go normę czasu pracy. Wskazał, że pozwana wypłacała mu tylko wynagrodzenie za czas pozostawiania pod ziemią, a do czasu pracy nie wliczała czasu potrzebnego na wykonanie czynności na powierzchni, które również należały do jego obowiązków.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Przyznała, że powód był u niej zatrudniony oraz że był zobowiązany do potwierdzania czasu pracy za pomocą dyskiety w elektronicznym systemie ewidencji. Wyjaśniła, że obowiązywała u niej zasada, że praca w godzinach nadliczbowych dopuszczalna jest wyłącznie na podstawie pisemnego wniosku wystawionego przez bezpośredniego przełożonego. Wnioski te mogły dotyczyć wyłącznie prac w soboty i niedziele i za pracę w tych dniach było wypłacane wynagrodzenie. Stwierdziła przy tym, że powodowi nie zlecano pracy w godzinach nadliczbowych w dniach będących dniami roboczymi.

Wyrokiem z 11 października 2017r. Sąd Rejonowy w Z. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60.284,99zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z odsetkami ustawowymi.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że powód był zatrudniony u pozwanej od dnia 20 lipca 1993r. do dnia 14 grudnia 2015r. W okresie objętym żądaniem pozwu powód świadczył pracę w pełnym wymiarze, na stanowisku sztygara zmianowego pod ziemią.

Jako sztygar zmianowy pod ziemią powód pracował na wszystkich zmianach A, B, C, D i E, ale głównie na zmianie A, która rozpoczynała się zjazdem o 06:30, a kończyła wyjazdem o 14:00., przy czym zakres jego obowiązków i faktyczny czas pracy był na każdej zmianie zbliżony.

Powód jako sztygar zmianowy musiał przychodzić do pracy wcześniej przed rozpoczęciem dniówki i wychodzić później po jej zakończeniu. Powód stawał się w pracy średnio na godzinę przed zjazdem celem prawidłowego przygotowania się do pracy. Swoją pracę rozpoczynał od zapoznania się z raportem ze wcześniejszej zmiany, dzwonił do sztygarów na dole, żeby uzyskać wiadomości, co się wydarzyło. Następnie około godziny 05:45 udawał się na odprawę do nadsztygara, która trwała od 15 do 30 minut. Po odprawie powód szedł się przebrać i szedł z pracownikami na zjazd. Po wyjeździe na powierzchnię, około godziny 14:00 szedł się kąpać i przebrać, po czym wypisywał książkę raportową, szychtownicę i udawał się z raportem do nadsztygarów. Raportowanie trwało od 30 do 40 minut czasami

godzinę. Przed wyjazdem powód sprawdzał czy wszyscy pracownicy wyjechali na powierzchnię. Na zmianie E zakres obowiązków powoda był szerszy, gdyż była to zmiana przygotowawcza, a nie fedrunkowa. W trakcie tej zmiany usuwano wszystkie awarie, które wystąpiły w czasie doby i przygotowywano przodek do pracy na następnej zmianie. Zmiana ta rozpoczynała się o godzinie 01:00, ale powód przychodził do pracy na 23:30. Na tej zmianie musiał zapoznać się z książką raportową wszystkich zmian, pościagać potrzebne materiały. O północy odbywała się odprawa z elektrykami omawiano wyłączenia traktacji sieci a ze ślusarzami awarie. Po naradzie powód szedł się przebrać i udawała się na podział załogi, omawiał jakie prace są do wykonania i jakie materiały należy zabrać. Przed zjazdem musiał przeszkolić załogę. Zjazd co do zasady odbywał się o 01:00 natomiast wyjazd następował około 08:30. Po wyjeździe powód zamawiał materiał na kolejną zmianę, potem kąpał się, wypisywał raport i wypisywał szychtownicę. Potem udawał się podpisać markownię, a następnie do nadsztygara aby podpisał mu raport. Na tej zmianie powód dodatkowo pracował 3 godziny.

Ustalono, że pozwana prowadziła rejestr czasu pracy (...). Pracownicy zaopatrzeni byli w dyskietki, które wprowadzali do czytników szybowych przy zjeździe i wyjeździe.

Za dodatkową pracę na powierzchni powód nie otrzymywał żadnego wynagrodzenia.

Sąd stwierdził, że jeżeli powód nie przyszedłby wcześniej do pracy nie byłby w stanie wywiązać się ze swoich obowiązków i mogłyby być wyciągnięte wobec niego konsekwencje służbowe.

Powołano zapis §15 ust. 2 regulaminu pracy zgodnie z którym czas pracy pracowników w kopalni zatrudnionych pod ziemią wynosi 7,5 godzin na dobę i 37,5 godzin na tydzień przy 5 – dniowym tygodniu pracy.

Wskazano, że zgodnie z §1 zarządzenia nr (...) Dyrektora (...) KWK (...) z dnia 27 września 2010r. znak (...) w sprawie pracy w godzinach nadliczbowych zatrudnienie pracownika w godzinach nadliczbowych może nastąpić wyłącznie na pisemny wniosek sztygara oddziałowego lub kierownika działu po pierwsze tylko w razie konieczności prowadzenia akcji ratowniczej dla ochrony życia lub zdrowia ludzkiego albo ochrony mienia lub usunięcia awarii, po drugie szczególnych potrzeb zakładu pracy. Paragraf 5 powołanego zarządzenia stanowi z kolei, że warunkiem zaliczenia i wypłacenia nadgodzin poszczególnym pracownikom jest sporządzenie przez sztygara oddziałowego lub kierownika działu dokumentu „Wykaz godzin nadliczbowych”. (dowód zarządzenia nr (...) Dyrektora (...) KWK (...) z dnia 27.09.2010r. k. 44 - 46)

Z dalszych ustaleń Sądu pierwszej instancji wynika, że w okresie od dnia 1 sierpnia 2012r. do dnia 30 kwietnia 2015r. powód przepracował ponad obowiązujące go normy czasu pracy 2.182 godziny i 55 minut. Za pracę w godzinach nadliczbowych pozwana wypłaciła powodowi w spornym okresie czasu 782,90zł. Do wypłaty za pozostałe przepracowane nadgodziny pozostała kwota 60.284,99zł.

Sąd poczynił ustalenia w zakresie czasu pracy powoda w oparciu o zapisy z systemu (...), które nie były kwestionowane przez strony i zostały potwierdzone zeznaniami świadków i powoda. W zakresie wyliczenia wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych Sąd oparł się na wyliczeniach biegłego M. L. zawartych pisemnej opinii uzupełniającej z dnia 25 listopada 2016r. oraz na opinii uzupełniającej z dnia 8 marca 2017r.

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii biegłego ds. finansów zawarty w piśmie z dnia 14 kwietnia 2017r. stojąc na stanowisku, że wyjaśnienia zawarte w opiniach uzupełniających są wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu, jednocześnie Sąd uznał, za bezzasadne zarzuty strony pozwanej dotyczące błędnego wliczania dni wolnych od pracy (urlop, absencja chorobowa) przy wyliczaniu godzin średniotygodniowych. Podobnie jak zarzut naliczania wynagrodzenia za 8 godzin mimo faktycznej pracy w wymiarze 7,5 godziny oraz naliczenia dodatku za przekroczenie średniotygodniowej normy czasu pracy w wysokości 100% za bezzasadne, z przyczyn, o których mowa niżej. Sąd stwierdził, że prawidłowo biegły nie pomniejszył kwoty należnego powodowi wynagrodzenia za pracę w dni powszednie tj. od poniedziałku do soboty o wynagrodzenie wypłacone przez pozwaną z tytułu pracy w niedziele, święta i dni wolne od pracy, skoro było to wynagrodzenie wypłacone za normatywny czas pracy, a nie za pracę w godzinach nadliczbowych. Przyjęcie odmiennego stanowisko

w sposób nieuzasadniony zmniejszyłoby należne powodowi wynagrodzenie o kwotę wynagrodzenia, jaką pozwana wypłaciła powodowi z zupełnie innego tytułu. W kwestii dodatku o kodzie 280 Sąd również podzielił stanowisko biegłego wyrażone w opiniach uzupełniających.

Co do zarzutu strony pozwanej dotyczącego naliczenia dodatku za godziny nadliczbowe za przekroczenie średniotygodniowej normy czasu pracy w wysokości 100 % Sąd stanął na stanowisku, iż pracownikowi pracującemu w godzinach nadliczbowych oprócz normalnego wynagrodzenia przysługuje również dodatek, przy czym godziny nadliczbowe powstają zarówno przy przekroczeniu dobowej normy czasu pracy jak również tygodniowej normy czasu pracy.

W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy wskazał, iż obowiązujące u strony pozwanej akty prawne o charakterze zakładowym w sposób niebudzący wątpliwości zaliczają stanowiska pracy zajmowane w spornym okresie przez powoda do stanowisk pracy pod ziemią. Powyższe znalazło również odzwierciedlenie w nazwach stanowisk. Zgodnie z regulaminem pracy czas pracy powoda wynosił 7,5 godzin na dobę oraz 37,5 godzin na tydzień przy pięciodniowym tygodniu pracy. Kodeks pracy przewiduje możliwość skrócenia czasu pracy poniżej określonych norm. Taka możliwość dotyczy pracy wykonywanej w szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia warunkach. Praca w takich warunkach w zależności od nasilenia czynników szkodliwych trwa krócej od powszechnie obowiązującej dobowej lub tygodniowej normy czasu pracy (art. 145 k.p.). Taki czas pracy – mimo jego skrócenia jest normalnym czasem pracy ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Sąd stwierdził, że powód pracował ponad tę normę – co wykazane zostało wydrukami (...), zeznaniami świadków oraz powoda. Pozwana stała na stanowisku, że powód nigdy wcześniej nie zgłaszał i nie udokumentował pracy w godzinach nadliczbowych. Tymczasem zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa pracy oraz regulaminem pracy obowiązującym u pozwanej powód faktycznie przekraczał zarówno normę dobową, jak i tygodniową.

Przepis §16 regulaminu pracy stanowi, że praca wykonywana ponad normy czasu pracy określone w §15 stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Natomiast regulacja zawarta w § 16 ust. 1 wskazuje, że praca w godzinach nadliczbowych jest dopuszczalna tylko w razie konieczności prowadzenia akcji ratowniczej dla ochrony życia lub zdrowia ludzkiego albo dla ochrony mienia lub usunięcia awarii lub w razie szczególnych potrzeb kopalni. Sąd podkreślił, że postępowanie dowodowe wykazało, iż powód pracował ponad obowiązującą go normę w związku ze szczególnymi potrzebami pracodawcy. Praca powoda była tak zorganizowana, że przed przejęciem zmiany powód musiał przygotowywać się do niej przez zapoznawanie się z aktualną sytuacją w kopalni. Ponadto również po wyjeździe na powierzchnię, który zazwyczaj rozpoczynał się o godzinie 14 powód miał szereg dodatkowych obowiązków pisanie raportów, prowadzenie ewidencji dniówek, szkolenie pracowników i udział w naradach z przełożonymi.

Powołano art. 151⁴ § 1-3 k.p. oraz art. 128 § 2 pkt 2 k.p.

Sąd stwierdził, że powód nie należał do pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy ponieważ nie kierował jednoosobowo zakładem pracy, nie był zastępcą takiej osoby, nie wchodził w skład organu kolegiального zarządzającego zakładem pracy i nie był głównym księgowym. W ocenie Sądu powód nie był także kierownikiem wyodrębnionej jednostki organizacyjnej w rozumieniu art. 151⁴ k.p.

Powołano tutaj uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego w z dnia 20 września 2005r. (II PK 56/05). Cytowany przepis wprowadza wyjątkową regulację w zakresie wynagradzania dotyczącą kierowników wyodrębnionej komórki organizacyjnej. Chodzi tutaj o wyodrębnioną komórkę organizacyjną zakładu pracy, a nie każdą komórkę organizacyjną, których w zakładach pracy może być wiele np. dział, referat, pion, oddział. Sąd Najwyższy podkreślił, że interpretacja pojęcia „kierownik wyodrębnionej komórki organizacyjnej” nie może być dokonywana rozszerzająco. W rozpatrywanej kategorii podmiotowej chodzi o kierowników wyodrębnionej komórki organizacyjnej. Z kolei wyodrębnienie komórki organizacyjnej z zakładu pracy powinno wynikać z istotnych cech organizacyjnych dotyczących zarządzania zakładem pracy, z uzyskania przez daną komórkę względnej samodzielności. Chodzi tutaj o stanowiska dotyczące kierowania zakładem pracy i to tylko o stanowiska pod tym względem najważniejsze.

Regulacja ta dotyczy pracowników, którzy w istocie rzeczy uzyskali funkcję samodzielnego zarządzania komórka organizacyjną. Powód nie posiadał takich kompetencji pracując na stanowisku sztygara zmianowego oddziału robót przygotowawczych pod ziemią.

Sąd pierwszej instancji uznał, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż powód musiał być obecny w pracy wcześniej, aby przygotować pracę dla zmiany oraz musiał zostać dłużej po zakończeniu zmiany. Polecenie pracy w godzinach nadliczbowych, powód otrzymał poprzez ustalenie przez pozwaną zakresu obowiązków i organizację pracy osób dozoru. Wskazano tutaj na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 października 1978r., I PRN 91/78 oraz wyroki Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 grudnia 2000r., (...) i Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 20 listopada 2001r., (...), jak też wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 grudnia 2006r., (...)

Sąd Rejonowy stwierdził, że co prawda powód nie otrzymał bezpośredniego polecenia pozostawania po godzinach pracy czy też wcześniejszego przyjścia do pracy, ale taka była praktyka przyjęta na kopalni i zachowanie powoda było akceptowane przez jego przełożonych. Nadto to na pracodawcy ciąży obowiązek takiego zorganizowania pracy, aby pracownik mógł wykonać powierzone mu obowiązki w normatywnym czasie pracy. Tymczasem z zeznań wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków wynika, że wszyscy pracownicy dozoru średniego i wyższego nie są w stanie wykonać powierzonych im zadań w ciągu 7,5 godziny dziennie, gdyż część zadań zmuszeni byli wykonywać na powierzchni przed i po zjeździe na dół kopalni.

W związku z powyższym Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę wynikającą z wyliczenia biegłego M. L. zawartego opinii uzupełniającej z dnia 25 listopada 2016r.

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

Wyrokowi Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477² § 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. § 1 i 3 oraz §6 pkt 6 i §12 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349, ze zm.) oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazując pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa opłatę od pozwu oraz wydatki poniesione na opinię biegłego.

Apelacje od powyższego wyroku wniosła strona pozwana zarzucając:

I. Sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym polegająca na przyjęciu przez Sąd, że powód świadczył pracę w godzinach nadliczbowych w związku ze szczególnymi potrzebami pracodawcy, podczas gdy sytuacja taka nigdy nie miała miejsca, a powód mógł tak organizować swoją pracę, aby wykonywać swoje obowiązki w normatywnym czasie pracy.

II. Mające wpływ na treść wydanego wyroku naruszenie przepisów postępowania:

1) art. 328 § 2 k.p.c. polegające na całkowitym braku wyjaśnienia w pisemnym uzasadnieniu wyroku jakie przesłanki i dlaczego sprawiły, że dla ustalenia ilości przepracowanych przez powoda godzin nadliczbowych Sąd przyjął, że czas ten wynosił 3 godziny każdego dnia pracy (1,5 godziny przed zjazdem, 1,5 godziny po wyjeździe na powierzchnie),

2) art. 233 § 1 k.p.c. polegające na przyjęciu w sposób sprzeczny z wnioskami płynącymi z analizy całości materiału dowodowego zebranego w sprawie, że powód:

a) każdego dnia pracował w godzinach nadliczbowych przez czasokres wynoszący trzy godziny, podczas gdy wykonywał czynności rutynowe, powtarzające się, i brak jest przesłanek uzasadniających wykonywanie ich w tak długim okresie czasu,

b) pracował każdego dnia w czasokresie wykazanym w czytnikach (...) (zjazd/ wyjazd) powiększonych o 3 godziny dziennie podczas gdy czas przebywania pracownika na terenie zakładu pracy nie jest tożsamy z wykonywaniem przez pracownika pracy, czy też (nawet) pozostawiania przez niego w dyspozycji zakładu pracy. W czasie tym pracownik wykonuje również czynności przygotowawcze, których nic sposób uznać za gotowość do pracy, czy też załatwia sprawy osobiste.

3) art. 233 § 1 k.p.c. w zw. 278 § 1 k.p.c. - poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodowej zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłego M. L. w części obejmującej wyliczenie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych należnych i wypłaconych powodowi, polegającej na bezkrytycznym przyjęciu przez Sąd pierwszej instancji wyliczeń dokonanych przez biegłego, podczas gdy z pozostałego materiału dowodowego, a w szczególności dokumentacji płacowej powoda wynika, że powód otrzymał wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie wyższej, niż przyjmuje to biegły, w tym:

- pominięcie (w ślad za opinią biegłego), iż za każdy dzień pracy powoda w soboty, niedziele czy święta (to jest w dni wolne od pracy), wynagrodzenie należne powodowi obliczane i wypłacane było przez pozwaną w sposób zgodny z przepisem art. 151¹ § 2 k.p. i przyjęcie ilości godzin przepracowanych w te dni, jako świadczenie przez powoda pracy w godzinach nadliczbowych, a w ślad za powyższym przyjęcie, że za pracę w godzinach nadliczbowych powód otrzymał w okresie żądania pozwu kwotę 782,90zł podczas gdy w okresie tym za nadgodziny przypadające w dni od poniedziałku do piątku oraz (zaliczone przez biegłego do obliczanych nadgodzin) godziny w niedziele, święta i dni wolne od pracy (soboty) powodowi wypłacona została kwota dodatków 100% 10,370,64zł.
- pominięcie w ślad za opinią biegłego faktu, iż zgodnie z przepisami prawa pracy dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych wypłacany winien być tylko raz, a nie jak czyni w obliczeniach biegły dwukrotnie, zarówno za przekroczenie dobowej liczby godzin oraz średniotygodniowej liczby godzin pracy. Metodologia rozliczenia czasu pracy zastosowana przez biegłego sądowego byłaby zasadna, gdyby powód nie otrzymał dodatku 100% za pracę w godzinach nadliczbowych. Nic sposób zgodzić się ze stanowiskiem Sądu, że za pracę w niedziele, święta i dni wolne od pracy powodowi została wypłacona kwota 782,90zł, podczas, gdy kwota dodatków 100% wypłaconych powodowi wynosiła 1.370,64zł. W związku z powyższym biegły w wyliczeniach winien pomniejszyć średniotygodniowy czas pracy o zapłacone nadgodziny w okresie rozliczeniowym albo pomniejszyć kwotę należnego powodowi wynagrodzenia za godziny nadliczbowe o wypłacone dodatki.

III. Naruszenie prawa materialnego, a to:

1) art. 130 § 3 k.p. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, spełnienia ustawowych przesłanek do jego zastosowanie.

2) Naruszenie przepisu art. 151¹ § 2 k.p. poprzez jego niezastosowanie, a w ślad za powyższym przyjęcie, że wynagrodzenie wypłacane powodowi za pracę w soboty było wynagrodzeniem wypłaconym za normatywny czas pracy, podczas gdy u pozwanej w pięciodniowym tygodniu pracy sobota była dniem wolnym od pracy i wynagrodzenie za pracę w tym dniu ustalane i wypłacane było przy uwzględnieniu tego faktu tj. zgodnie z przepisem art. 151¹ § 2 k.p. (co między innymi) pociągnęło za sobą w sprawie niniejszej przyjęcie, ilości godzin przepracowanych w te dni, jako świadczenie przez powoda pracy w godzinach nadliczbowych, a w ślad za powyższym przyjęcie, że za pracę w godzinach nadliczbowych powód otrzymał w okresie żądania pozwu kwotę 782,90zł podczas gdy w okresie tym za nadgodziny przypadające w dni od poniedziałku do piątku oraz (zaliczone przez biegłego do obliczanych nadgodzin) godziny w niedziele, święta i dni wolne od pracy (soboty) powodowi wypłacona została kwota 39.657,05zł (tabela nr 6 opinii),

3) naruszenie przepisu § 13 ust. 3 (...) S.A. poprzez jego niezastosowanie, a w ślad za powyższym uznanie za prawidłowe dokonane przez biegłego wyliczenia wysokości dochodzonego przez powoda wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, w sytuacji, kiedy biegły pomija fakt, że za każdy dzień pracy powoda należne mu wynagrodzenie przy normie czasu pracy wynoszącej 7,5 godziny, wypłacane było za 8 godzin. Wynikająca z tego pominięcia różnica w wysokości wynagrodzenia za godziny nadliczbowe to kwota 8.520,92zł.

Wskazując powyższe zarzuty apelująca wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku, w ten sposób, że powództwo zostanie oddalone w całości,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania przed Sądami obu instancji przy uwzględnieniu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanej jest uzasadniona jedynie w zakresie zarzutu dotyczącego pominięcia przez biegłego faktu, iż za każdy dzień pracy w soboty, niedziele i święta pracodawca wypłacił powodowi dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych.

W pozostałym zakresie apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie Sąd pierwszej instancji, przeprowadził w wystarczającym zakresie postępowanie dowodowe niezbędne do rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełniało wymogi przewidziane w art. 328 § 2 k.p.c., Sąd pierwszej instancji określił na jakich dowodach się oparł, a także wskazał przyczyny przeprowadzonej oceny dowodów. W rezultacie nie okazał się zasadny zarzut pozwanej wadliwie przeprowadzonej oceny dowodów w niniejszej sprawie. Sąd pierwszej instancji umotywował przeprowadzoną analizę dowodów. Ma ona racjonalny charakter i nie sposób twierdzić, iż przekroczono granice swobodnej oceny dowodów.

Sąd Rejonowy, za wyjątkiem nieuwzględnienia faktu, iż za każdy dzień pracy w soboty, niedziele i święta pracodawca wypłacił powodowi dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych, poczynił właściwe ustalenia faktyczne, które zostały w pełni podzielone przez Sąd drugiej instancji.

W rozpoznawanej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia czy powód świadczył pracę w godzinach nadliczbowych, a jeżeli tak, czy otrzymał za to stosowne wynagrodzenie.

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że powód taką pracę w nadgodzinach świadczył. Przychodził wcześniej do pracy i pozostawał po godzinach pracy. Sąd pierwszej instancji szczegółowo ustalił jakie czynności związane z pracą powód musiał wykonać po przyjeździe do pracy, a przed zjazdem oraz po wyjeździe a przed wyjściem z pracy. Trafnie przyjęto tutaj, że czynności te zajmowały powodowi 2 godzinny dziennie, a na zmianie E - 2,5 godziny. Pozwana nie wykazała, aby powód w tym czasie wykonywał inne czynności, tj. niezwiązane z pracą. Co prawda powód nie otrzymał bezpośredniego polecenia pracy w nadgodzinach, ale taka była praktyka przyjęta na kopalni i zachowanie powoda było akceptowane przez jego przełożonych. Zdaniem Sądu Okręgowego w stosunkach pracowniczych nie należy decydującego znaczenia przypisywać zachowaniu wymogów formalnych związanych z udzieleniem polecenia pracy w godzinach nadliczbowych, skoro pracodawca każdego dnia akceptował wykonywanie tej pracy, nadto niejako wymuszała takie postępowanie powoda organizacja pracy w zakładzie. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 listopada 2009r., II PK 51/09, OSNP 2011/11-12/150 „Uznaniu za pracę w godzinach nadliczbowych (art. 151 § 1 pkt 1 k.p.) pracy, którą pracodawca zlecił pracownikowi i godził się na jej wykonywanie po normalnych godzinach pracy, nie przeszkadza niezachowanie reguł porządkowych wynikających z regulaminu pracy, uzależniającego podjęcie takiej pracy od pisemnego polecenia przełożonych pracownika lub wymagającego późniejszej akceptacji jej wykonania.” W ocenie Sądu Okręgowego polecenie pracy w godzinach nadliczbowych powód otrzymał poprzez ustalenie przez pozwaną zakresu obowiązków i organizację pracy osób dozoru.

Słusznie też Sąd pierwszej instancji przyjął, że powód nie należał do pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy, bo nie kierował jednoosobowo zakładem pracy, nie był zastępcą takiej osoby, nie wchodził w skład organu kolegialnego zarządzającego zakładem pracy i nie był głównym księgowym. Nie był też kierownikiem wyodrębnionej jednostki organizacyjnej w rozumieniu art. 151⁴ § 2 k.p. W orzecznictwie wskazuje się na dwa elementy wyróżniające tę grupę pracowników. Pierwszy odnosi się do uprawnień kierowniczych takich osób.

Nie ma znaczenia źródło tych uprawnień, mogą one bowiem wynikać z postanowień umowy o pracę lub innego aktu kreującego stosunek pracy, a nawet z zakresu obowiązków danego pracownika czy z faktycznego wykonywania pracy. Jednak, jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 listopada 1981r., I PR 92/81, OSN 1982, nr 5-6, poz. 82, sama wzmianka w umowie o pracę, że zajmowane przez pracownika stanowisko ma charakter kierowniczy, nie ma decydującego znaczenia. Istotne jest faktyczne wykonywanie obowiązków kierowniczych przez danego pracownika, w szczególności należy zwrócić uwagę na to, czy pracownik organizował lub nadzorował pracę innych pracowników, udzielał im zwolnień od pracy, wreszcie, czy podejmował decyzje w sprawie zatrudniania nowych pracowników - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2004r., III PK 22/04, OSNP 2005, nr 5, poz. 65. Drugim elementem koniecznym do zakwalifikowania pracownika do omawianej grupy jest organizacyjne wyodrębnienie komórki, którą kieruje dany pracownik. Nie jest istotna nazwa tej komórki, nie ma także znaczenia jej wielkość, choć - jak się wydaje - nie może ona obejmować jedynie jednego stanowiska, trudno wówczas mówić o kierownictwie. Ważne jest jednak, aby komórka ta została wyraźnie wyodrębniona organizacyjnie (tak: K. Stefański – Komentarz do kodeksu pracy, Lex 2016r.). W przedmiotowej sprawie pomimo samodzielności stanowiska powoda nie kierował on wyodrębnioną komórką organizacyjną. Również nie podejmował istotnych dla struktury zakładu czy jego części decyzji, nie odpowiadał za zatrudnienie pracowników, musiał uzgadniać zakresy prac na zmianie ze swoimi przełożonymi.

Zdaniem Sądu drugiej instancji Sąd pierwszej instancji nie naruszył art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii biegłego do spraw wynagrodzeń. Zgłoszony w apelacji wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego biegłego był powtórzeniem tego wniosku.

Przeprowadzona w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, opinia biegłego w zakresie ustalenia liczby faktycznie przepracowanych przez powoda godzin, w tym godzin nadliczbowych i wyliczenia należnego wynagrodzenia za pracę wraz z dodatkiem za pracę w godzinach nadliczbowych miała charakter pełny i wyczerpujący. W szczególności na podstawie ustaleń stanu faktycznego biegły przyjął normę czasu pracy wynoszącą 7,5 godziny na dobę i 37,5 godzin tygodniowo. Stanowisko zajmowane przez powoda - szygara zmianowego jest stanowiskiem pracy zaliczanym do stanowisk pracy pod ziemią i zgodnie z aktami prawnymi o charakterze zakładowym obowiązującymi u poprzednika prawnego strony pozwanej czas pracy na takim stanowisku został, stosownie do treści art. 145 k.p., skrócony poprzez obniżenie ogólnych norm czasu pracy.

Sąd Okręgowy podkreśla tutaj, że dokonane przez biegłego wyliczenie całego należnego powodowi wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych było prawidłowe (z tym, że należało odjąć od tak wyliczonego wynagrodzenia wypłacony już dodatek za soboty, niedziele i święta).

Odnosząc się do zarzutów strony pozwanej wskazać należy, że biegły jak wynika z (...) Nr (...) k-265 i (...) Nr (...) k-266 wyliczając zarówno normalne wynagrodzenie jak i dodatek w kolumnie 4 „Ilość godzin do ustalenia stawki wynagrodzenia” i „miesięczna norma czasu pracy” przyjął 8 godzin za każdy dzień pracy w ramach ogólnej normy czasu pracy, czyli inaczej rzecz ujmując podzielił wynagrodzenie na 8 godzin (nie 7,5) za każdy dzień. Normę czasu pracy 7,5 godzin biegły ustalił wyłącznie przy wyliczaniu liczby przepracowanych godzin nadliczbowych tzn. godzin przepracowanych po przekroczeniu normy czasu pracy ustalonej na 7,5 godzin na dobę.

Z zestawienia przepracowanych godzin k-255-259 i k-406 wynika, że biegły uwzględnił, ustalając wymiar czasu pracy dla powoda okoliczność, że miał on usprawiedliwione nieobecności w pracy – art. 130 § 3 k.p.

Nie można się też zgodzić ze stroną pozwaną, że powód otrzymał już wynagrodzenie za przepracowane 8 godzin każdego dnia. Otrzymywał on bowiem wynagrodzenie za pracę przy ustalonej normie czasu pracy 7,5 godzin – czyli za 7,5 godzin pracy każdej doby.

Biegły prawidłowo ustalił wysokość wynagrodzenia normalnego powoda w (...) Nr (...) k-265 przyjmując do jego wyliczenia wynagrodzenie zasadnicze oraz stałe dodatki: premię, Kartę Górnika, dodatek wg kodu 280 i 282. Normalne wynagrodzenie jest to wynagrodzenie, które pracownik otrzymuje stale i systematycznie w zwykłych warunkach i terminach wypłat - dodatek wg kodu 280 i 282 spełnia te wymogi.

Biegły ustalając czas pracy powoda, w tym liczbę przepracowanych godzin nadliczbowych wziął pod uwagę zarówno przepracowane przez niego godziny w dni od poniedziałku do piątku oraz w soboty, niedziele i święta. Następnie ustalił wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych – zarówno wynagrodzenie normalne jak i dodatek nie uwzględniając przy tym okoliczności, że za pracę w soboty, niedziele i święta powód otrzymał już oprócz normalnego wynagrodzenia również dodatek, który widnieje na dowodach zarobkowych pod pozycją „226 dod sob”, „227 dod świę”.

Pozostałe otrzymane przez powoda dodatki z tytułu pracy w soboty, niedziele i święta takie jak „232 prem SN”, „241 KG SN”, „265 III zm SN”, „281 gw dod S” nie podlegają odliczeniu od wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych gdyż są to dodatki z tytułu pracy w sobotę, niedzielę i święto.

Biegły jak wynika z (...) Nr (...) k-267 od wyliczonego przez siebie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych odjął wyłącznie wynagrodzenie widniejące na dowodach zarobkowych pod pozycją „221 zas nadg”, „222 + 223 dod nadg”, „231 premia nadg”, „241 KG nadg”.

Ustalając ogólną liczbę przepracowanych przez powoda godzin, dla wyliczenia godzin nadliczbowych dobowych, biegły uwzględnił wszystkie dni, w których powód świadczył pracę w tym soboty, niedziele i święta. Biegły ustalając liczbę godzin nadliczbowych średniotygodniowych brał pod uwagę, w każdym miesiącu, wynikające z zestawienia przepracowanych godzin k- k-255-259 i k-406 godziny przepracowane podane w kolumnie „czas pracy” i „dodatkowy czas pracy” a więc czas pracy uwzględniający również pracę w soboty, niedziele i święta.

Podając jako przykład miesiąc październik 2012r., listopad 2012r. i grudzień 2012r. wskazać należy, że z „zestawienia przepracowanych godzin za te miesiące k-256 wynika:

- powód pracował w październiku w dniach 1-6 (od poniedziałku do soboty), 8-12 (od poniedziałku do piątku), 14-19 (od niedzieli do piątku), 21-26 (od niedzieli do piątku) i 29-31 (od poniedziałku do środy). Co daje łącznie 26 dni w tym 3 dni pracy w soboty, niedziele lub święto. Za ten miesiąc biegły wyliczył czas pracy wynikający ze zjazdu i wyjazdu – 189,05 godzin, dodatkowy czas pracy 2 lub 2,5 godzinny dziennie – 53,50 godzin, co daje łącznie 242,55 godzin;

- powód pracował w listopadzie w dniach 1-2 (czwartek-piątek), 5-10 (poniedziałek-sobota), 12-16 (poniedziałek-piątek), 19-24 (poniedziałek-sobota), 26-30 (poniedziałek-piątek). Co daje łącznie 24 dni w tym 3 dni pracy w soboty, niedziele lub święto. Za ten miesiąc biegły wyliczył czas pracy wynikający ze zjazdu i wyjazdu – 180,02 godzin, dodatkowy czas pracy 2 godzinny dziennie – 48 godzin, co daje łącznie 228,02 godzin;

-powód pracował w grudniu w dniach 1 (sobota), 3 (poniedziałek), 5-7 (środa-piątek), 10-15 (poniedziałek-sobota), 17-22 (poniedziałek-sobota) i 26-29 (środa-sobota). Co daje łącznie 21 dni w tym 5 dni pracy w soboty, niedziele lub święto. Za ten miesiąc biegły wyliczył czas pracy wynikający ze zjazdu i wyjazdu – 158,35 godziny, dodatkowy czas pracy 2 godzinny dziennie – 42 godziny, co daje łącznie 200,35 godzin.

Następnie biegły zsumował liczbę przepracowanych godzin za te trzy miesiące $242,55 + 228,02 + 200,35 = 670,92$ godzin.

Dalej od tej liczby odjął godziny nadliczbowe dobowe, ilość dni poza pełnymi tygodniami (ilość godzin poza pełnymi tygodniami) otrzymując 442,50. Następnie ustalił ilość tygodni w okresie rozliczeniowym (10), dokonał dalszych obliczeń $442,50 : 10 = 44,25 - 37,50 = 6,75 \times 10$ tygodni = 67,50 godzin nadliczbowych średniotygodniowych. Szczegółowe wyjaśnienie sposobu wyliczenia godzin średniotygodniowych biegły zawarł na k-302 (opinia uzupełniająca z dnia 8 marca 2017r.).

Biegły prawidłowo wyliczył liczbę godzin nadliczbowych dobowych i średniotygodniowych. Za godziny nadliczbowe średniotygodniowe należy się wynagrodzenie zgodnie z regulacją art. 151¹ § 2 k.p.

W związku z tym jednak, że za przepracowane godziny (7,5 godziny) w soboty, niedziele i święta powód otrzymał już wynagrodzenie wraz z dodatkiem Sąd od wyliczonego przez biegłego za poszczególne miesiące wynagrodzenia odjął kwoty wypłaconego dodatku zgodnie z poniższym wyliczeniem:

08.2012

dodatek SN święta ozł (strona pozwana nie przedłożyła listy płac powoda za ten miesiąc a więc nie wykazała, że wypłaciła mu dodatek za pracę za sobotę, niedzielę i święto)

zasądzono za ten okres 2.073,08zł

2.073,08zł

09.2012

dodatek SN święta 382,48zł

zasądzono za ten okres 1.506,34zł

1.506,34zł – 382,48zł = 1.123,86zł

10.2012

dodatek SN święta 286,86zł

zasądzono za ten okres 1.671,98zł

1.671,98zł – 286,86zł = 1.385,12zł

11.2012

dodatek SN święta 286,86zł

zasądzono za ten okres 1.661,70zł

1.661,70zł – 286,86zł = 1.374,84zł

12.2012

dodatek SN święta 286,86zł

zasądzono za ten okres 2.627,01zł

2.627,01zł – 286,86zł = 2.340,15zł

01.2013

dodatek SN święta 384zł

zasądzono za ten okres 1.820,57zł

1.820,57zł – 384zł = 1.436,57zł

02.2013

dodatek SN święta 288zł

zasądzono za ten okres 1.863,03zł

$$1.863,03zł - 288zł = \underline{1.575,03zł}$$

03.2013

dodatek SN święta 384zł

zasądzono za ten okres 2.722zł

$$2.722zł - 384zł = \underline{2.338zł}$$

04.2013

dodatek SN święta 288zł

zasądzono za ten okres 1.702,92zł

$$1.702,92zł - 288zł = \underline{1.414,92zł}$$

05.2013

dodatek SN święta 384zł

zasądzono za ten okres 1.839,34zł

$$1.839,34zł - 384zł = \underline{1.455,34zł}$$

06.2013

dodatek SN święta 384zł

zasądzono za ten okres 2.761,38zł

$$2.761,38zł - 384zł = \underline{2.377,38zł}$$

07.2013

dodatek SN święta 288zł

zasądzono za ten okres 1.663,24zł

$$1.663,24zł - 288zł = \underline{1.375,24zł}$$

08.2013

dodatek SN święta 96zł

zasądzono za ten okres 157,72zł

$$157,72zł - 96zł = \underline{61,72zł}$$

09.2013

dodatek SN święta 480zł

zasądzono za ten okres 2.364,34zł

$$2.364,34zł - 480zł = \underline{1.884,34zł}$$

10.2013

dodatek SN święta 288zł

zasądzono za ten okres 1.470,63zł

$$1.470,63zł - 288zł = \underline{1.182,63zł}$$

11.2013

dodatek SN święta 384zł

zasądzono za ten okres 1.789,24zł

$$1.789,24zł - 384zł = \underline{1.405,24zł}$$

12.2013

dodatek SN święta 384zł

zasądzono za ten okres 2.816,54zł

$$2.816,54zł - 384zł = \underline{2.432,54zł}$$

01.2014

dodatek SN święta 289,17zł

zasądzono za ten okres 1.411,12zł

$$1.411,12zł - 289,17zł = \underline{1.121,95zł}$$

02.2014

dodatek SN święta 289,17zł

zasądzono za ten okres 1.503,78zł

$$1.503,78zł - 289,17zł = \underline{1.214,61zł}$$

03.2014

dodatek SN święta 192,78zł

zasądzono za ten okres 2.297,52zł

$$2.297,52zł - 192,78zł = \underline{2.104,74zł}$$

04.2014

dodatek SN święta 385,56zł

zasądzono za ten okres 1.486,90zł

$$1.486,90zł - 385,56zł = \underline{1.101,34zł}$$

05.2014

dodatek SN święta 289,17zł

zasądzono za ten okres 431,95zł

$$431,95zł - 289,17zł = \underline{142,78zł}$$

06.2014

dodatek SN święta 96,39zł

zasądzono za ten okres 2.302,88zł

$$2.302,88zł - 96,39zł = \underline{2.206,41zł}$$

07.2014

dodatek SN święta 192,78zł

zasądzono za ten okres 888,16zł

$$888,16zł - 192,78zł = \underline{695,38zł}$$

08.2014

dodatek SN święta 385,56zł

zasądzono za ten okres 1.688,77zł

$$1.688,77zł - 385,56zł = \underline{1.303,21zł}$$

09.2014

dodatek SN święta 192,78zł

zasądzono za ten okres 1.629,87zł

$$1.629,87zł - 192,78zł = \underline{1.437,09zł}$$

10.2014

dodatek SN święta 385,56zł

zasądzono za ten okres 1.709,70zł

$$1.709,70zł - 385,56zł = \underline{1.324,14zł}$$

11.2014

dodatek SN święta 385,56zł

zasądzono za ten okres 1.638,62zł

$$1.638,62zł - 385,56zł = \underline{1.253,06zł}$$

12.2014

dodatek SN święta 385,56zł

zasądzono za ten okres 2.805,17zł

2.805,17zł – 385,56zł = 2.419,61zł

01.2015

dodatek SN święta 286,86zł

zasądzono za ten okres 1.054,55zł

1.054,55zł – 286,86zł = 767,69zł

02.2015

dodatek SN święta 382,48zł

zasądzono za ten okres 1.813,38zł

1.813,38zł – 382,48zł = 1.430,90zł

03.2015

dodatek SN święta 382,48zł

zasądzono za ten okres 2.834,18zł

2.834,18zł – 382,48zł = 2.451,70zł

04.2015

dodatek SN święta 382,48zł

zasądzono za ten okres 2.297,39zł

2.297,39zł – 382,48zł = 1.914,91zł

Łącznie za powyższy okres powinna być zasądzona kwota 50.125,52zł tytułem niezapłaconego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd drugiej instancji, na mocy art. 386 § 1 k.p.c., zmienił zaskarżony wyrok zasądzając, w oparciu o art. 151¹ § 1 k.p., na rzecz powoda tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych przedstawione w powyższych wyliczeniach kwoty – łącznie 50.125,52zł. Stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. orzeczono o odsetkach ustawowych.

Na mocy przepisu art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono też rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Pozwana przegrała proces w stosunku o. (...) (60.284,99zł : 50.125,52zł) i w tym stosunku Sąd obciążył pozwaną obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem pierwszej instancji – art. 100 k.p.c., art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2015r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz.U. z 2018r., poz. 300) oraz § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j.: Dz.U. z 2013r., poz. 490 ze zm.).

W pozostałym zakresie na mocy art. 385 k.p.c. oddalono apelację jako bezzasadną.

O kosztach zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne Sąd orzekł w pkt III wyroku w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 100 k.p.c. stosunkowego rozdziału kosztów (strona pozwana przegrała proces w o. (...) części) i przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.) § 2 pkt 6 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 i § 10 ust. 1 pkt 1 zasądając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.684zł (2.025zł x o. (...)) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek SSO Małgorzata Andrzejewska SSR(del.) Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia